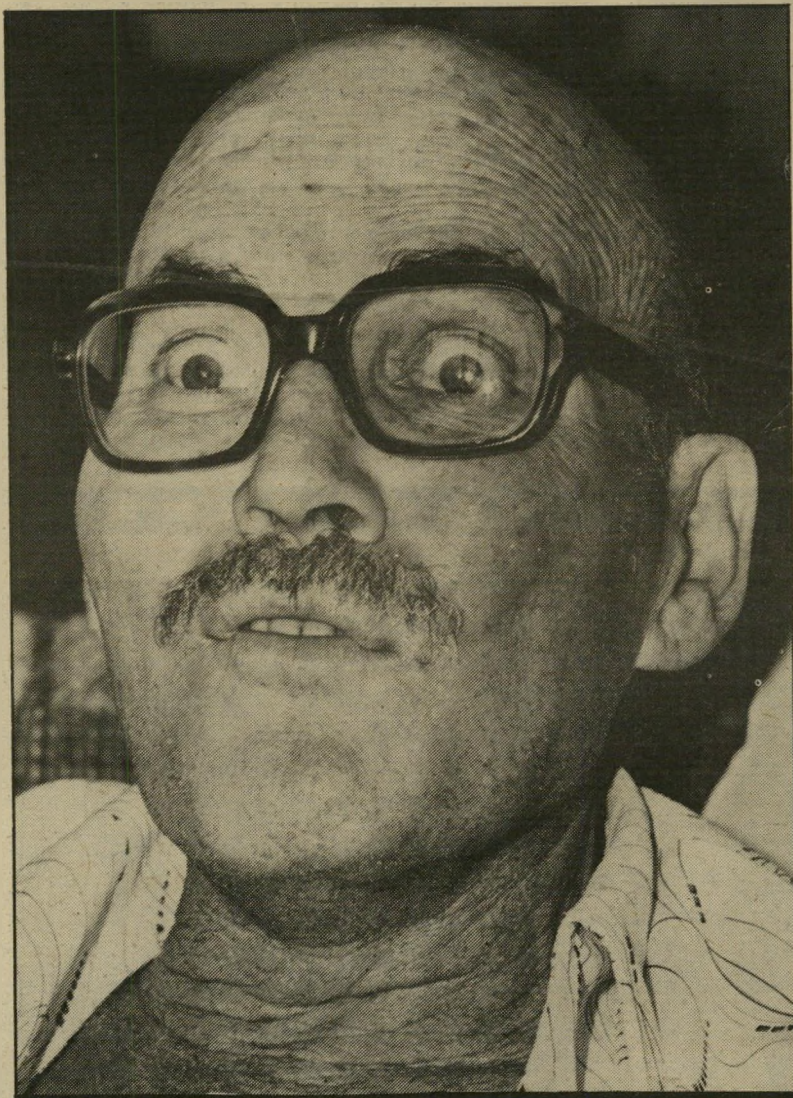

הגנטיקאי רם מואב לקה במחלה חשוכת-מרפא. הרופאים נתנו לו שנתיים, מאז עברו שלוש שנים, שבהן כתב ספר עתידני, העלול לעורר סערה. הוא מספר על מחלתו, סיפרו ויחסו לאויות

תידגלתי את מישפחתי. לא רוצה שיקבלו הלם כשזה יקרה. כל הזמן אני אומר להם: חבריה נשאלו לי עוד שבועיים

צריך להתייחס אל האויות כאל חלק בלתי-נפרד מהחיים. עוד עשר שנים, פחות עשר שנים - כולם הולכים בסופו של דבר

לא מעניין אותי איזו הלוויה יעשו לי, או איזו מצבה תהיה על קברי. אני חי היום. אחר לא אחיה, אז מה איכפת לי?

ראיינה שרית ישי

הייתי בכינוס של החברה האמריקאית למדעי הדגים. הרגשתי חולשה 'וצאת-דופן. לא היה לי כוח לעלות במדרגות

קיבלתי את הטובה שאני לוקה במחלה אנושה בצורה הטבעית ביותר

נוכחתי לדעת שהאויות לא מפחיד אותי. אם אחר אני אקום בבוך, ואראה שאני פגד, אני לא אתרגש

אני לא

פחד מהמוות!

אסבסט משופע, בריכת דגים. העינים רועות באחו, ליד מטעי הזיתים והפי-גייות. בקומה התחתונה בית הילדים. לכל ילד חדר משלו. בקומה העליונה חדר האורחים, המיטבה ודירת המגורים של החורים. מישפחה גדולה ומאושרת בת שבע נפשות. במבט ראשון בולטים יחסי-הרעות והפתיחות שבין בני המישפחה. עומר בן ה-22 השתחרר זה עתה מהצבא, ועובד במשק. מיכל משרתת בחיל-האוויר. נילי בת ה-14 מעריצה שרופה

אחיו של הסופר אורי מילשטיין ושל רקדנית-הבטן והדוקטור לאיסלאם רחל מילשטיין. איש מיוחד, הנשוי לאשה מיוחדת, הביולוגית יהודית מואב. שניהם היו הורים לעומר ולמיכל, כשהחליטו לאמץ שני ילדים שחורים, שלא נמצא להם בית. היום נילי ואמנון גדלים בבית מישפחת מואב, ביחד עם עומר, מיכל ורותי הקטנה, שנולדה כאשר חובא אמנון הביתה. מישפחת מואב מתגוררת בבית ענק במושב בית-אליעזר. לפני הבית, שגנו

שחמציאות עולה על כל דמיון, ושחסי-פור האמיתי לא נמצא בספר אלא באדם שכתב אותו. הסופר הוא רם מואב, ושם הספר "זרמת חכמים". רם מואב היה יושב-ראש הליגה למניעת כפייה דתית. איש נמרץ שחסם בגופו כבישים, שהפגין מול "היכל-שלמה" ובמאה-שערים, שעורר פרובוקציות בכותל המערבי. מואב, שהוא גנטיקאי במיקצועו המתמחה בהשבת בעלי-חיים, במיוחד דגים, מונה למנהל "מכון-וולקני". איש פעלתן ויוצא-דופן,

הספר שקיבלתי ממוצאת "זמורה ביתן" הימם אותי. לא יכולתי לקרוא אותו בנשימה אחת. אחרי כמה עמודים נעצרתי וחזרתי להתחלה. חשבתי שגפלי ליד ספר מדע בדיוני, שיגרת, והנה נפלתי על סיפור בדיוני שהמציאות ו-הדמיון שזורים בו ביחד. לקח לי כמה ימים כדי לסיים את הספר ואחרי שסיימתי אמרתי לעצמי: אלוהים אדוי! רים זה יכול לקרות במציאות! אחרי שפגשתי את הסופר, אני מאמינה שלא רק שזה יכול לקרות במציאות, אלא